

14 Ιουλίου, 1992

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΓΙΑΞΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 526/91)

Φορολογία — Φορολογία Κεφαλαιουχικών Κερδών — Εικονική
πράξη — Οι περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμοι του
1978-1991 — Άρθρο 33 (1) — Νομολογιακά Πορίσματα επί της
ερμηνείας του και εφαρμογή του στη συγκεκριμένη υπόθεση.

5

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δικαστικός
Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Πλαίσιο ενεργείας του
Αναθεωρητικού Δικαστηρίου σε περίπτωση πραγματικής και
νομικής πλάνης και κατάχρησης εξουσίας.

10

Ο αιτητής αμφισβήτησε, με την προσφυγή, απόφαση του
Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, με την οποία
θεωρήθηκαν, η πράξη της δωρεάς δύο οικοπέδων από τον αιτητή
στις δύο κόρες και τη σύζυγό του και η επακολουθήσασα από
αυτές πώλησή τους, ως εικονικές, με αποτέλεσμα την φορολογία
κεφαλαιουχικών κερδών του αιτητή και όχι των κορών και της
συζύγου του.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,
αποφάσισε ότι :

20

1. Το κρίσιμο Άρθρο 33(1) των περί Βεβαιώσεως και
Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978-1991 έχει ερμηνευθεί
σε σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου οι οποίες
παρατίθενται στην απόφαση.

25

2. Υποβλήθηκε ότι, η απόφαση του Διευθυντή, να θεωρήσει την πράξη της δωρεάς των επίδικων οικοπέδων από τον αιτητή στις κόρες του και σύζυγό του και την αμέσως πώλησή τους από αυτές σαν εικονική, ήταν εύλογα επιτρεπτή και γιατί ο χρόνος μεταξύ δωρεάς και πώλησης ήταν πολύ μικρός. Τα οικόπεδα δωρήθηκαν στις 29 Σεπτεμβρίου 1984 και στη συνέχεια πωλήθηκαν στις 10 Δεκεμβρίου 1984. Επίσης, τα χρήματα που εισπράχθηκαν από τη διάθεση των οικοπέδων επενδύθηκαν στην αρχή σε χρεώγραφα της Τράπεζας Κύπρου, στο όνομα των δύο κορών και σύζυγον του αιτητή. Αργότερα δόθηκαν σαν δάνεια στο συνεταιρισμό υποδημάτων "MARGLI" του οποίου οι δύο συντάκτοι ήταν ο αιτητής και η σύζυγός του μόνο.
- 5
- 10
- 15
- 20
- 25
- 30
- 35
- Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι παρόλο που ο Διευθυντής ζήτησε από τον αιτητή συμβόλαιο πώλησης, αυτός ισχυρίστηκε ότι δεν είχαν κάμει συμβόλαιο. Τα οικόπεδα δωρήθηκαν όταν ο αιτητής είχε ήδη εξαντλήσει από προηγούμενη πώληση αφορολόγητο ποσό £2,875 από τις £5,000 που δικαιούτο σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου.
3. Η εξουσία του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της διοικητικής πράξης και στη διακρίβωση κατά πόσο η Διοίκηση υπερέβηκε τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας, και δεν επεμβαίνει όταν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην κρίση του διοικητικού οργάνου, εκτός αν φανεί ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το Νόμο, ή κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας (βλέπε *Georghiades v. Republic*).
- Στην προκειμένη περίπτωση η επίδικη απόφαση του Διευθυντή ήταν εύλογα επιτρεπτή κάτω από τις περιστάσεις αφού τα γεγονότα της υπόθεσης δικαιολογούσαν την εφαρμογή των προνοιών του Άρθρου 33(1) του Νόμου.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

40 *Αναφερόμενες υποθέσεις :*

Kingsfield v. Republic (1966) 3 C.L.R. 45.

Χατζηρακλής ν. Εφόρου Φόρου Εισοδήματος (1984) 3 C.L.R. 604.

Μαρκουλλής ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1421·

Παπακωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2365·

Πετρίδης ν. Υπουργού Οικονομικών & Άλλων (1992) 4(Α) Α.Α.Δ. 5
609·

T. Z. Guarantee Developments Ltd, ν. Republic (1986) 3 C.L.R. 381·

Γλυκαίνου ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Ε) Α.Α.Δ. 3751· 10

Ιωνίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 508·

Georghiades ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 659.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απόφαση του καθ' ου η αίτηση αρ. 2, με την οποία θεώρησε την πράξη της δωρεάς από τον αιτητή δύο οικοπέδων στις δύο κόρες και σύζυγό του, και την μετέπειτα πώλησή τους από αυτές, ως εικονική. 20

M. Κινάνη, για τον αιτητή.

25

A. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30

A. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται η απόφαση του καθ' ου η αίτηση αρ. 2, - που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως ο Διευθυντής -, με την οποία θεώρησε την πράξη της δωρεάς από τον αιτητή δύο οικοπέδων στις δύο κόρες και σύζυγό του, και την μετέπειτα πώλησή τους από αυτές, ως εικονική. Ως εκ τούτου, ο Διευθυντής επέβαλε στον αιτητή, και όχι στις κόρες του και τη σύζυγό του, φόρο κεφαλαιουχικών κερδών στο κέρδος που προέκυψε από την πιο πάνω διάθεση. 35
40

Ο αιτητής κατά τα έτη 1979 και 1981 αγόρασε τα δύο αυτά οικοπέδα με αρ. εγγραφής Κ1642 και Κ1641 προς £4,750 το καθένα. Στις 29 Σεπτεμβρίου 1984, και αφού

- εξάντλησε, από προηγούμενη πώληση, αφορολόγητο ποσό £2,875, από τις £5,000 που δικαιούτο για σκοπούς του περί Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου του 1980 (Νόμος αρ. 52 του 1980), τα δώρησε στις δύο κόρες του Ελένη και
- 5 Ειρήνη και στη σύζυγό του Μαργαρίτα, οι οποίες στη συνέχεια πώλησαν στις 10 Δεκεμβρίου 1984, τα δύο οικοπέδα για £32,000.

- Στις 26 Οκτωβρίου 1990, ο Διευθυντής, απέστειλε
- 10 αρχικές ειδοποιήσεις επιβολής φορολογίας προς τον αιτητή, θεωρώντας τη δωρεά προς τις κόρες και σύζυγό του ως εικονική (Παράρτημα Α). Στις 14 Νοεμβρίου 1990, ο αιτητής υπέβαλε ένσταση κατά των πιο πάνω φορολογιών και υποστήριξε ότι η διάθεση των δύο
- 15 οικοπέδων λανθασμένα φορολογήθηκε στο όνομά του αντί στο όνομα των θυγατέρων και της συζύγου του. Στις 7 Δεκεμβρίου 1990, ο Διευθυντής με επιστολή του ζήτησε από τον αιτητή στοιχεία που να δικαιολογούν τον
- 20 ισχυρισμό του, όπως αντίγραφο πωλητηρίου εγγράφου και αντίγραφο λογαριασμού στον οποίο κατατέθηκαν τα χρήματα.

- Στις 15 Ιανουαρίου 1991, ο αιτητής, απέστειλε επιστολή, στην οποία ανέφερε ότι δεν είχε γίνει
- 25 πωλητήριο έγγραφο και απέστειλε αντίγραφο γραμματίου της Τράπεζας Κύπρου Λτδ., στο οποίο φαινόταν ότι στις 29 Μαρτίου 1986 ποσό £34,657 ήταν επενδυμένο σε χρεώγραφα στο όνομα της συζύγου του Μαργαρίτας και των θυγατέρων του Ειρήνης και Ελένης. Επιπρόσθετα
- 30 κατά τη διάρκεια του έτους 1988 ποσό £35,212 που αντιπροσώπευε τιμή πώλησης των δύο οικοπέδων και τόκους από επένδυση σε χρεώγραφα της Τράπεζας Κύπρου Λτδ., δόθηκε σαν δάνειο από τις κόρες και σύζυγο του αιτητή στο συνεταιρισμό υποδημάτων "MAR-
- 35 GLI" στον οποίο συνεταιριολογούνται ο αιτητής και η σύζυγός του Μαργαρίτα. Το πιο πάνω δάνειο φαίνεται στον ισολογισμό του συνεταιρισμού για το 1988.

- Ο Διευθυντής, αφού έλαβε υπόψη όλα τα πιο πάνω,
- 40 θεώρησε την πράξη της δωρεάς εικονική και αποφάσισε την ένσταση, αποστέλλοντας στον αιτητή ειδοποιήσεις επιβολής τελικής φορολογίας, με ημερομηνία 28 Μαρτίου 1991, μαζί με συνοδευτική επιστολή, ίδιας ημερομηνίας,

στην οποία δίδεται η αιτιολογία της απόφασης (Παραρτήματα Ζ1, Ζ2, και Η). Σ' αυτήν αναφέρονται τα πιο κάτω:

"Αναφέρομαι στην ένστασή σας, με ημερομηνία 12 5
 Νοεμβρίου 1990, κατά των φορολογιών
 Κεφαλαιουχικών Κερδών με αναφορά 840003 και
 840004 και σας πληροφορώ τα πιο κάτω:

Έχω εξετάσει τον ισχυρισμό σας ότι οι πωλήσεις 10
 των ακινήτων, υπ' αρ. εγγραφής Κ1642 και Κ1641, στο
 Στρόβολο έγιναν από τις θυγατέρες σας και την σύζυγό
 σας, και όχι από εσάς, και διαπίστωσα ότι η πράξη
 έγινε εικονικά, με σκοπό την μείωση του φόρου. Τούτο 15
 το βασιίζω στους πιο κάτω λόγους:

(α) Στις 29/9/84 δωρίσατε τα πιο πάνω οικόπεδα
 στην σύζυγό σας και στις δύο θυγατέρες σας και
 αυτές στις 10/12/1984 τα πώλησαν. Ήτοι, μεταξύ 20
 δωρεάς και πώλησης διέρρευσε πολύ μικρό
 χρονικό διάστημα και αν λάβουμε υπόψη το
 γεγονός ότι εχρειάζετο ορισμένο χρονικό
 διάστημα για διαπραγματεύσεις, τότε ο χρόνος
 μεταξύ δωρεάς και πώλησης εκμηδενίζεται.

(β) Τα χρήματα που εισπράχθηκαν από την πώληση,
 ενώ κατ' αρχή επενδύθηκαν σε χρεώγραφα στ'
 όνομα της συζύγου σας Μαργαρίτας και των 2
 θυγατέρων σας Ειρήνης & Ελένης, εντούτοις, στο 30
 τέλος έχουν δοθεί στον Συνεταιρισμό 'Κατάστημα
 Υποδημάτων ΜΑΡΚΛΥ' στον οποίο συνεταιρικοί
 είσαστε εσείς και η σύζυγός σας Μαργαρίτα.

(γ) Δεν παρουσιάσατε συμβόλαιο πώλησης των
 ακινήτων διότι ως ισχυρίζεσθε δεν έχετε κάμει. 35

(δ) Εσείς έχετε εξαντλήσει αφορολόγητο ποσό εκ
 £2,875."

Θα πρέπει να λεχθεί εδώ ότι εάν εφορολογούντο οι 40
 κόρες και σύζυγος του αιτητή, αυτές θα edικαιούντο
 αφορολόγητο ποσό £5,000 η κάθε μια.

Ο Διευθυντής επέβαλε τελική φορολογία με βάση τα άρθρα 4 και 13 του Νόμου και το άρθρου 33(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978-1991.

5

Το πρώτο θέμα, που εγείρεται, είναι κατά πόσο ο Διευθυντής ορθά εφήρμοσε τις πρόνοιες του άρθρου 33(1) στα γεγονότα και περιστατικά της παρούσας υπόθεσης.

10 Το άρθρο αυτό είναι ως εξής:

"33(1) Οσάκις ο Διευθυντής κρίνει ότι, αναφορικώς προς φορολογικό τι έτος, το αντικείμενο φόρου οιοδήποτε πρόσωπο μειούται εκ πράξεων, αίτινες, κατά την γνώμην αυτού, δεν είναι γνήσιαι ή είναι εικονικαί, δύναται να αγνοήσει οιαδήποτε τοιαύτην πράξιν και να φορολογήσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα επί του ορθού αντικειμένου φόρου."

20 Το πιο πάνω άρθρο ερμηνεύθηκε στην υπόθεση **Kingsfield v. The Republic** (1966) 3 C.L.R. 45. Σ' αυτή την υπόθεση αποφασίστηκε ότι ήταν εύλογα επιτρεπτό στο Διευθυντή να αγνοήσει σαν εικονική μια σύμβαση ενοικίασης, καθώς και μια πρόνοια της συμφωνίας του 25 συνεταιρισμού, όπου η κόρη του αιτητή παρουσιάστηκε ως συνέταιρος.

Το ζήτημα της εικονικότητας κρίθηκε επίσης και στην υπόθεση **Χατζηρακλής ν. Εφόρου Φόρου Εισοδήματος** 30 (1984) 3 C.L.R. 604, όπου το Δικαστήριο έκρινε ότι κάτω από τις συγκεκριμένες περιστάσεις ήταν εύλογα επιτρεπτό στον Διευθυντή να χαρακτηρίσει τη μεταβίβαση ενός ακινήτου ως εικονική πράξη. Στην υπόθεση αυτή 35 αγοράστηκαν οικόπεδα από την 80χρονη μητέρα των αιτητών, η οποία, την ίδια μέρα, τα μεταβίβασε με δωρεά στους δύο αιτητές, οι οποίοι σε σύντομο χρονικό διάστημα τα μεταπώλησαν με σημαντικό κέρδος. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση αυτή το Δικαστήριο τόνισε τα εξής στη σελ. 612:

40

"'Artificial' and 'fictitious' have no definition but hardly anyone is needed. It is for the respondent to determine from his findings of primary fact the further fact whether

there was an act which was not real, an act without any commercial or business purpose apart from a tax advantage."

Επίσης, στη σελ. 612 το Δικαστήριο αναφέρει τα εξής:

5

"In my view the decision reached by the respondent was not only reasonably open to him but it is also unsailable. The transaction was a fictitious one; the mother was used as a tool in a preordained series of transactions to mask the fact that the actual purchasers of the two plots were the applicants themselves."

10

Παρόμοιο σκεπτικό βρίσκουμε στην υπόθεση *Γ. Μαρκουλλή ν. Δημοκρατίας* (Αρ. Υπόθ. 614/88 η απόφαση της οποίας εκδόθηκε στις 24 Απριλίου 1990). Ο αιτητής δώρησε με πληρεξούσια έγγραφα στα δύο τέκνα του, που βρίσκονταν στο εξωτερικό, από ένα οικοπέδο. Μετά ο ίδιος, ως πληρεξούσιος αντιπρόσωπός τους, πώλησε τα οικοπέδα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα και κατέθεσε το τίμημα, με γραμμάτιο, στο Συνεργατικό Ταμειυτήριο Καθηγητών. Το δικαστήριο έκρινε εύλογη την απόφαση του Διευθυντή να θεωρήσει εικονική τη δωρεά και να φορολογήσει τον αιτητή. Παραθέτω το πιο κάτω απόσπασμα από τη σελ. 4 της απόφασης:

20

25

"Στην προκειμένη περίπτωση, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα, ότι ήταν εύλογα εφικτό για τον Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, να αποφασίσει ότι οι μεταβιβάσεις στα παιδιά του αιτητή ήταν εικονικές, έχοντας υπόψη ότι ο αιτητής το χρονικό διάστημα που διέρρευσε μεταξύ της δωρεάς και των πωλήσεων, και έχοντας υπόψη ότι ο αιτητής είχε εξαντλήσει όλο το αφορολόγητο ποσό των £5,000, που δικαιούται με βάση το άρθρο 5(1) του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου. Το αφορολόγητο ποσό, εξαντλήθηκε από προηγούμενες πωλήσεις ακινήτων, που έκανε ο αιτητής προτού προβεί στις υπό κρίση μεταβιβάσεις, δια δωρεάς, των δύο οικοπέδων. Ενώ τα παιδιά του, δεν είχαν πραγματοποιήσει καμιά προηγούμενη πώληση, και έτσι θα δικαιούνταν την απαλλαγή £5,000 ο καθένας, από τα φορολογημένα κεφαλαιουχικά κέρδη."

30

35

40

Επίσης, ίδιο σκεπτικό συναντούμε στην υπόθεση **Παπακωνσταντίνου και άλλος ν. Δημοκρατίας** (Αρ. υποθέσεων 327/88, 328/88, 329/88, 330/88, για τις οποίες η απόφαση εκδόθηκε στις 14 Οκτωβρίου 1989).

5

Οι υποθέσεις αυτές έχουν κοινά πραγματικά γεγονότα και νομικά σημεία με την υπό εξέταση υπόθεση. Η αιτήτρια, αφού εξάντλησε αφορολόγητο ποσό £4,000 από τις £5,000 που δικαιούτο, δώρησε τρία από τα τέσσερα
10 οικοπέδα στα δύο τέκνα της. Στη συνέχεια εξακολούθησε η αιτήτρια να ενεργεί ως ιδιοκτήτρια αφού άρχισε διαπραγματεύσεις για την πώληση του ακινήτου και μετά την κατάρτιση της σύμβασης εισέπραξε και το τίμημα. Το Δικαστήριο έκρινε ορθή την απόφαση του Διευθυντή να
15 επιβάλει φόρο κεφαλαιουχικών κερδών στην αιτήτρια, αντί στα παιδιά της, αφού η μεταβίβαση των οικοπέδων ήταν εικονική.

Πρόσφατα στην υπόθεση **Πετρίδης ν. Υπουργού**
20 **Οικονομικών & Άλλων**, (Αρ. Υπόθ. 170/91, η απόφαση δόθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 1992), ο αιτητής πώλησε το 1/2 του επίδικου χωραφιού και την ίδια μέρα δώρησε στη σύζυγο και τα τρία παιδιά του ανά ένα πέμπτο μερίδιο του χωραφιού. Στο πωλητήριο έγγραφο, ενώ αναφέρονται
25 τα ονόματα της συζύγου και των τριών παιδιών του, υπογράφει ο αιτητής μόνο με την προσωπική του ιδιότητα. Ο Διευθυντής επέβαλε φόρο κεφαλαιουχικών κερδών στον αιτητή, γιατί θεώρησε εικονική τη δωρεά, η οποία είχε μοναδικό σκοπό τη μείωση του ποσού του
30 πληρωτέου φόρου. Το Δικαστήριο έκρινε ορθή την απόφαση του Διευθυντή η οποία λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα πραγματικά γεγονότα.

Εξάλλου σχετικές είναι και οι υποθέσεις **T. Z. Guarantee Developments Ltd. v. The Republic** (1986) 3 C.L.R.
35 381, η πρόσφατη υπόθεση **Μυροφόρα Μ. Γλυκαίνου ν. Δημοκρατίας** Αρ. Υπόθ. 643/90 της οποίας η απόφαση εκδόθηκε στις 22 Νοεμβρίου 1991 και η επίσης πρόσφατη απόφαση της ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση αρ.
40 897, **N. Ιωνίδης ν. Δημοκρατίας** που εκδόθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 1991.

Από τα πιο πάνω συνάγεται ότι, τα Δικαστήρια τώρα

δύνανται να αγνοήσουν ο,τιδήποτε έγινε και δεν είχε εμπορικό ή επιχειρηματικό σκοπό. Αυτό ακολουθήθηκε και στις προαναφερθείσες υποθέσεις.

Με βάση τα πιο πάνω γεγονότα υποβλήθηκε ότι, η 5
απόφαση του Διευθυντή, να θεωρήσει την πράξη της δωρεάς των επίδικων οικοπέδων από τον αιτητή στις κόρες του και σύζυγό του και την αμέσως πώλησή τους από αυτές σαν εικονική, ήταν εύλογα επιτρεπτή και γιατί ο χρόνος μεταξύ δωρεάς και πώλησης ήταν πολύ μικρός. 10
Τα οικόπεδα δωρήθηκαν στις 29 Σεπτεμβρίου 1984 και στη συνέχεια πωλήθηκαν στις 10 Δεκεμβρίου 1984. Επίσης, τα χρήματα που εισπράχθηκαν από τη διάθεση των οικοπέδων επενδύθηκαν στην αρχή σε χρεώγραφα της Τράπεζας Κύπρου, στο όνομα των δύο κόρων και σύζυγο 15
του αιτητή. Αργότερα, δόθηκαν σαν δάνεια στο συνεταιρισμό υποδημάτων "MARGLI", του οποίου οι δύο συνέταιροι ήταν ο αιτητής και η σύζυγός του μόνο.

Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, παρόλο που ο 20
Διευθυντής ζήτησε από τον αιτητή συμβόλαιο πώλησης, αυτός ισχυρίστηκε ότι δεν είχαν κάμει συμβόλαιο. Τα οικόπεδα δωρήθηκαν όταν ο αιτητής είχε ήδη εξαντλήσει, από προηγούμενη πώληση, αφορολόγητο ποσό £2,875 από τις £5,000 που δικαιούτο σύμφωνα με τις πρόνοιες του 25
Νόμου.

Η εξουσία του Αναθεωρητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της διοικητικής πράξης και στη διακρίβωση κατά πόσο η Διοίκηση 30
υπερέβηκε τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας και δεν επεμβαίνει όταν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην κρίση του διοικητικού οργάνου, εκτός αν φανεί ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το Νόμο, ή κατάχρηση ή υπέρβαση εξουσίας (βλέπε *Georghiades v. 35
Republic* (1982) 3 C.L.R. 659).

Στην προκειμένη περίπτωση, με βάση τα πιο πάνω, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση του Διευθυντή ήταν εύλογα επιτρεπτή κάτω από τις 40
περιστάσεις, αφού τα γεγονότα της υπόθεσης δικαιολογούσαν την εφαρμογή των προνοιών του άρθρου 33(1) του Νόμου.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.